

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 10.7.2012
COM(2012) 375 final

KOMISSION KERTOMUS

VUOSIKERTOMUS 2011

EUROOPAN KOMISSION JA KANSALLISTEN PARLAMENTTIEN SUHTEISTA

KOMISSION KERTOMUS

VUOSIKERTOMUS 2011

EUROOPAN KOMISSION JA KANSALLISTEN PARLAMENTTIEN SUHTEISTA

1. JOHDANTO

Tässä seitsemännessä vuosikertomuksessa komission ja kansallisten parlamenttien suhteista keskitytään poliittiseen vuoropuheluun kansallisten parlamenttien kanssa laajasti ymmärrettynä. Se kattaa kaikenlaisen vuorovaikutuksen sekä tietojen ja näkemysten vaihdon komission ja kansallisten parlamenttien välillä. Toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismiin (jonka avulla kansalliset parlamentit valvovat, että säädösluonnokset ovat toissijaisuusperiaatteen mukaisia) liittyviä erityisiä näkökohtia käsitellään toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta koskevassa vuosikertomuksessa¹, joka julkaistaan samanaikaisesti ja joka täydentää tätä kertomusta.

Poliittinen vuoropuhelu komission ja kansallisten parlamenttien välillä on jatkuvaa keskustelua komission työohjelmasta ja EU:n poliittisista tavoitteista, kirjallista näkemysten vaihtoa komission (lainsäädännöllisistä tai muista) asiakirjoista sekä keskustelua monista poliittisista kysymyksistä unionin asioita käsittelevien parlamentaaristen elinten konferenssissa (COSAC), yhteisissä parlamentaarisisa kokouksissa, parlamenttien välisissä valiokuntakokouksissa ja sekakomiteoiden kokouksissa. Se kattaa myös kasvavan määrän kahdenvälisiä kontakteja hallinnollisella ja poliittisella tasolla, kuten lukuisat komissaarien vierailut kansallisissa parlamenteissa. Lähes kaikki kansalliset parlamentit olivat lähettäneet vuoteen 2011 mennessä pysyvät edustajat Brysseliin, millä on ollut keskeinen merkitys tämälntyyppisen poliittisen vuoropuhelun lisäämisessä.

Vuonna 2010 komission suhteita kansallisiin parlamentteihin määritti edelleen pääasiassa Lissabonin sopimuksen voimaantulo. Silloin keskityttiin uuden perussopimuksen täytäntöönpanoon ja erityisesti uuteen toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismiin. Kansalliset parlamentit mukauttivat valvontamenettelyjään ja poliittisia painopisteitään.

Vuonna 2011 taloudellinen, sosiaalinen ja poliittinen epävakaus kasvoi. Kun maailmanlaajuinen talouskriisi iski euroalueeseen, kansallisissa poliittisissa keskusteluissa keskityttiin enemmän EU-politiikkojen sisältöön. Kansallisten parlamenttien kanssa vuonna 2011 käydyn poliittisen vuoropuhelun keskeinen viesti on se, että komissiolta odotetaan paljon.

Poliittinen vuoropuhelu laajasti ymmärrettynä kattaa luonnollisesti monenlaisia aiheita ja politiikan aloja. Vuonna 2011 oli kuitenkin kaksi erityisen merkittävää yhteistä keskustelun aihetta. Annettiin lausuntoja ja vaihdettiin näkemyksiä monista säädösehdotuksista, joilla talous- ja finanssikriisiä pyrittiin ratkaisemaan (ne liittyivät esimerkiksi varainhoitoasetukseen, yhtenäismarkkinoihin ja talouspolitiikan ohjausjärjestelmään), minkä lisäksi kansalliset parlamentit osallistuivat myös sekä yleiseen että alakohtaiseen keskusteluun monivuotisesta rahoituskehuksesta vuosiksi 2014–2020.

¹ COM(2012) 373.

2. YHTEINEN NÄKEMYS HAASTEISTA

Vuonna 2011 kävi yhä selvemmäksi, että sen lisäksi, että jäsenvaltioiden parlamenttien 40 kamaria valvoo säännöllisesti EU-asioita, voisi olla hyödyllistä luoda kanavat mielipiteiden vaihtoa varten kansallisten parlamenttien kesken ja niiden kanssa, jotta löydettäisiin yhteinen näkökulma tärkeimpiin Eurooppaa koskeviin kysymyksiin ja haasteisiin.

Euroopan parlamentin ja EU:n neuvoston puheenjohtajavaltion parlamentin johdolla on muodostettu erilaisia parlamenttien yhteenliittymiä, minkä lisäksi COSAC:ssa on keskitytty toissijaisuusperiaatteen valvontaan komission työohjelman koordinoitun tarkastelun pohjalta. Painopiste alkoi kuitenkin muuttua vuonna 2010. Toukokuussa 2010 Madridissa järjestetyssä COSAC:ssa ehdotettiin, että komission puheenjohtajan olisi esiteltävä komission työohjelma kuluvalle vuodelle COSAC:n ensimmäisessä puolivuotiskokouksessa ja katsaus työohjelman toteutukseen toisessa kokouksessa.

Puheenjohtaja Barroso otti nämä näkemykset huomioon puhuessaan Brysselissä järjestetyssä COSAC:ssa lokakuussa 2010. Hän toisti komission olevan vakuuttunut siitä, että yksittäisten kansallisten parlamenttien lausuntoja tai COSAC:ssa laadittuja yhteisiä kannanottoja olisi hyödynnettävä laadittaessa komission työohjelmaa. Tämä täydentäisi komission ja Euroopan parlamentin suunnitelmallista vuoropuhelua. Kansalliset parlamentit voisivat näin auttaa luomaan todellista yksimielisyyttä siitä, mihin EU:n pitäisi keskittää toimensa ja voimavaransa tulevana vuosina.

Vuoden 2011 ensimmäisellä puoliskolla Unkari oli COSAC:n puheenjohtajavaltiona tästä samasta mielestä ja valitsi keskustelunaiheet tämän mukaan. Budapestissa toukokuussa 2011 järjestetyssä COSAC:ssa päätettiin, että komission olisi esiteltävä kunkin vuoden jälkipuoliskolla seuraavan vuoden työohjelmansa. Siellä myös periaatteessa sovittiin, että yleinen poliittinen keskustelu vaikuttaisi strategiseen suunnitteluprosessiin, vaikka monella parlamentilla oli yhä epäilyksiä tällaisen etukäteiskeskustelun toteutettavuudesta COSAC:ssa, koska keskustelun pohjaksi ei olisi mitään asiakirjaa.

Jo tuolloin varapuheenjohtaja Šefčovič toisti komission uskon, että ensimmäisenä askeleena tähän suuntaan kansalliset parlamentit voisivat keskittyä talouspolitiikan ohjausjärjestelmää koskevaan tärkeään kysymykseen. Osallistuminen yhdessä talouspolitiikan EU-ohjausjaksoon voisi kannustaa kansallisia parlamentteja ja Euroopan parlamenttia keskustelemaan EU:n politiikan keskeisistä linjauksista, jotka on määritelty Eurooppa 2020 -strategiassa ja jotka näkyvät kansallisissa uudistusohjelmissa ja maakohtaisissa suosituksissa, tai kyseisen vuoden vuotuisesta kasvuselvityksestä.

Varapuheenjohtaja totesi talousarvion toiseksi sellaiseksi asiaksi, jossa yhteinen pohdinta voisi selkeyttää kokonaisuutta. Tällä tavoin voitaisiin parhaiten lisätä parlamenttien välisen yhteistyön lisäarvoa, joka muodostuu siitä, että saadaan yleiskuva muiden jäsenvaltioiden tilanteesta, vaihdetaan parhaita käytänteitä ja lisätään tulosten saavuttamiseksi tarvittavaa vertaispainetta.

Vuoden 2011 jälkipuoliskolla COSAC:n puheenjohtajana toiminut Puola kiinnitti kansallisten parlamenttien huomion komission ehdotukseen, joka koski monivuotista rahoituskehystä vuosiksi 2014–2020. Jatkotoimenpiteenä neuvoston puheenjohtajavaltio Puola, Euroopan parlamentti ja komissio järjestivät yhdessä lokakuussa 2011 ensimmäisen korkean tason konferenssin, jonka aiheena oli monivuotinen rahoituskehys vuoden 2013 jälkeen. Se oli

kohdennettu erityisesti kansallisille parlamenteille, jotka osallistuivatkin aktiivisesti aiheen käsittelyyn. Yksi tärkeimmistä keskustelunaiheista oli kysymys omista varoista.

Kansalliset parlamentit, Euroopan parlamentti ja komissio ovat kahden viime vuoden aikana pyrkineet koordinoimaan painopisteitä EU:n tasolla, ja tämän odotetaan jatkuvan. Talouden ohjausjärjestelmä ja seuraava monivuotinen rahoituskehys todennäköisesti pysyvät yhteisen politiikan kahtena tärkeänä haasteena (ks. 5. luku).

3. LAUSUNNOT KANSALLISILTA PARLAMENTEILTA (POLIITTINEN VUOROPUHELU)

Osallistuminen

Puheenjohtaja Barroson vuonna 2006 käynnistämä kirjallisten lausuntojen ja vastausten vaihto kansallisten parlamenttien ja komission välillä on tiivistynyt tasaiseen tahtiin kuuden viime vuoden aikana. Jäsenvaltioiden parlamenteilta saatiin vuonna 2011 yhteensä 622 lausuntoa, joihin luetaan mukaan myös toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismin puitteissa lähetetyt lausunnot. Tämä on noin 60 prosenttia enemmän kuin vuonna 2010 (387), jolloin kasvua oli jo tapahtunut 55 prosenttia vuodesta 2009 (250). Kasvusuuntaus on jatkunut edelleen vuonna 2012, jolloin kesäkuuhun mennessä oli saatu jo yli 400 lausuntoa.

Valtaosa vuonna 2011 saaduista 622 lausunnosta sisälsi komission ehdotusten ja aloitteiden sisältöä koskevia huomautuksia ja kysymyksiä. Kuten edellisinä vuosina, vain suhteellisen pieni määrä (64) lausunnoista oli pöytäkirjassa N:o 2 tarkoitettuja perusteltuja lausuntoja toissijaisuusperiaatteen rikkomisesta.

Lausuntoja saatiin aiempaa huomattavasti enemmän Portugalin parlamentilta, Romanian parlamentin molemmilta kamareilta, Ruotsin valtiopäiviltä, Tšekin senaatilta ja Bulgarian parlamentilta². Jäsenvaltioiden parlamenttien kamareista vain neljä ei osallistunut lainkaan poliittiseen vuoropuheluun vuonna 2011 (vuonna 2010 näitä oli kymmenen).

Poliittinen vuoropuhelu on alusta alkaen osaltaan lisännyt päätöksenteon avoimuutta Euroopassa ja tuonut EU-politiikkoja lähemmäs julkista keskustelua jäsenvaltioissa, mikä on lisännyt joidenkin keskeisten EU-kysymysten tunnettuutta. Komissio kannustaa edelleen niitä parlamenteja, jotka ovat eri syistä pysytelleet toistaiseksi syrjässä suorasta keskustelusta komission kanssa sen tekemien ehdotusten ja strategisten aloitteiden sisällöstä, osallistumaan tähän poliittiseen vuoropuheluun.

Poliittiseen vuoropuheluun kuuluu näkemysten vaihtoa lainsäädäntöä edeltävän vaiheen aikana esimerkiksi julkisten kuulemisten yhteydessä, kohdennettuja yhteydenottoja ja keskusteluja sekä poliittisella että asiantuntijoiden tasolla. Tämä on erityisen tehokas tapa, jolla kansalliset parlamentit voivat rakentavasti vaikuttaa EU:n tuleviin aloitteisiin ja lainsäädäntöön, kuten useat konkreettiset esimerkit osoittavat. Komissio on ilmoittanut olevansa valmis tutkimaan mahdollisuutta ilmoittaa kansallisille parlamenteille järjestelmällisesti kaikista käynnistettävistä julkisista kuulemisista jo alkuvaiheessa ja korostaa niissä voimakkaammin kansallisten parlamenttien panosta. Antamansa tiedonannon ”Järkevä sääntely Euroopan unionissa” {KOM (2010) 543} jatkotoimena komissio tarkastelee parhaillaan kuulemiskäytäntöjään. Se aikoo muun muassa tarkastella tarvetta ja keinoja lisätä kuulemisten kattavuutta ja parantaa kuulemisten tuloksista tiedottamisen laatua ja avoimuutta.

² Ks. taulukko liitteessä 1.

Kansallisten parlamenttien lausunnot koskivat monia eri aiheita. Vuonna 2011 saadut 622 lausuntoa koskivat monia komission asiakirjoja, pääasiassa lainsäädäntöön liittyen, ja valtaosa ehdotuksista ja aloitteista keräsi ainoastaan yhdestä kolmeen lausuntoa. Niiden komission asiakirjojen määrä, joita kommentoi useampi kuin neljä kamaria, kuitenkin kasvoi huomattavasti (67 asiakirjaa) verrattuna vuoteen 2010 (25 asiakirjaa).

Vuonna 2011 kommentoitiin eniten ehdotuksia³, joista annettiin myös suurin määrä perusteltuja lausuntoja toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismin puitteissa. Tällaisia olivat esimerkiksi yhteinen yhdistetty yhtiöveropohja⁴ (17 lausuntoa, joista 9 perusteltua lausuntoa), rajavalvonnan väliaikainen palauttaminen sisärajoille poikkeuksellisissa olosuhteissa⁵ (11 lausuntoa vuonna 2011, mukaan luettuina 6 perusteltua lausuntoa), tuomioistuimen toimivalta, sovellettava laki sekä päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevissa asioissa⁶ (8 lausuntoa, joista 4 perusteltua lausuntoa) ja yhteinen eurooppalainen kauppalaki⁷ (7 lausuntoa vuonna 2011, mukaan luettuina 5 perusteltua lausuntoa).

Vuonna 2011 yli puolet poliittisen vuoropuhelun yhteydessä saaduista lausunnoista koski viittä politiikan alaa: sisämarkkinoita ja palveluja, oikeusasioita, maataloutta, sisäasioita sekä verotusta.

Vaikka komissio on rohkaissut kansallisia parlamentteja suhtautumaan komission työohjelmaan strategisena välineenä, joka helpottaa yhteisymmärryksen aikaansaamista siitä, mihin EU:n olisi keskityttävä tulevien vuosien politiikassaan, hyvin harvat kansalliset parlamentit esittivät poliittisen vuoropuhelun yhteydessä kantansa komission työohjelmaan vuodeksi 2011.

Keskeisiä aiheita koskeva poliittinen vuoropuhelu

Talouden ohjausjärjestelmää ja monivuotista rahoituskehystä koskevien lukuisien asiakirjojen lisäksi kansalliset parlamentit kiinnittivät vuonna 2011 erityistä huomiota seuraaviin aloitteisiin ja ehdotuksiin:

- Energiatehokkuutta koskeva direktiivi⁸

Vuonna 2011 toimitettiin kymmenen lausuntoa (ja vuoden 2012 alussa neljä lisää), joissa parlamenttien kamarit esittivät jokseenkin samantapaisia kantoja. Ne olivat huolissaan taloudellisesta ja hallinnollisesta rasitteesta, ja lisäksi ne toivoivat maakohtaisempaa toimintatapaa, jossa kansallisilla ja paikallisilla viranomaisilla olisi enemmän harkinnanvaraa. Ne pelkäsivät, että EU:n tason hallinnolliset ratkaisut eivät jättäisi liikkumavaraa kansallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin soveltuville ratkaisuille. Kaksi kansallista parlamenttia antoi tästä syystä perustellun lausunnon väittäen ehdotusta toissijaisuusperiaatteen vastaiseksi. Kansalliset parlamentit olivat kuitenkin samaa mieltä siitä, että primäärienergian 20 prosentin säästötavoite on Eurooppa 2020 -strategian mukainen keskeinen tavoite.

³ Ks. liite 2.

⁴ KOM(2011) 121.

⁵ KOM(2011) 560.

⁶ KOM(2011) 127.

⁷ KOM(2011) 635.

⁸ KOM(2011) 370.

- Energiatuotteiden ja sähkön verotus⁹

Kymmenestä vuonna 2011 saadusta lausunnosta viidessä väitettiin, että ehdotukseen liitetty vaikutustenarviointi ei ollut tarpeeksi perusteellinen eikä siihen sisältynyt riittävästi laadullisia ja määrällisiä indikaattoreita sen osoittamiseksi, että ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen. Useissa lausunnoissa korostettiin, että ehdotuksen säännökset voivat vaarantaa EU:n talouden kilpailukyvyä. Mahdollinen rasite hallinnolle, taloudelle ja valtiontaloudelle sekä mahdolliset kielteiset sosiaaliset vaikutukset aiheuttivat myös huolta.

- Tiedonanto menettelytavoista, joilla Euroopan parlamentti valvoo Europolin toimintaa yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa¹⁰

Komissio sai yhdeksän lausuntoa, ja niissä ilmaistiin tyytyväisyys komission tiedonantoon. Suuri enemmistö kamareista kannatti jo olemassa olevan parlamenttien välisen komitean kokousten hyödyntämistä Europolin asianmukaisessa valvonnassa sen sijaan että perustettaisiin uusia foorumeita tai konferensseja. Ne toivoivat enemmän tehokkuutta ja joustavuutta sekä ehdottivat samojen rakenteiden käyttöä Eurojustin parlamentaarisessa valvonnassa. Kansalliset parlamentit vaativat myös tasapainoista mallia parlamentaaristen valtuuskuntien koon määrittelyyn uutta valvontaelintä varten, vaikkakin käsitykset siitä, mikä olisi tasapainoista, vaihtelivat.

4. YHTEYDENPITO JA VIERAILUT

Kuten edellisinäkin vuosina, kirjallisten lausuntojen ja vastausten vaihtoa kansallisten parlamenttien ja komission välillä täydennettiin henkilökohtaisella yhteydenpidolla ja erilaisilla tapaamisilla niin poliittisella kuin hallinnollisella tasolla.

Varapuheenjohtaja Šefčovič, joka vastaa toimielinten välisistä suhteista, jatkoi säännöllisiä vierailuja kansallisiin parlamentteihin tavoitteenaan käydä niissä kaikissa vähintään kerran toimikautensa aikana. Vuoden 2011 aikana komission jäseniä vieraili 24:ssä kaikkiaan 27:stä jäsenvaltioiden parlamentista.

Komissiolla oli poliittisen tason edustus kaikissa tärkeimmissä parlamenttien välisissä kokouksissa vuonna 2011, mukaan lukien COSAC:n kokoukset ja yhteiset parlamentaariset kokoukset. Ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja Ashton osallistui tai oli edustettuna COFACC:n ja CODACC:n¹¹ kokouksissa.

Komission lokakuussa 2011 järjestämä yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskeva konferenssi sekä neuvoston puheenjohtajavaltion, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission 20. ja 21. lokakuuta 2011 järjestämä ensimmäinen korkean tason konferenssi, jossa käsiteltiin monivuotista rahoituskehystä vuosiksi 2014–2020, olivat suunnattu erityisesti kansallisten parlamenttien jäsenille, jotka myös osallistuivat niihin aktiivisesti.

Komission virkamiehet kävivät edelleen pyynnöstä puhumassa kansallisten parlamenttien valiokunnissa ja osallistuivat kansallisten parlamenttien Brysselissä olevien pysyvien

⁹ KOM(2011) 169.

¹⁰ KOM(2010) 776.

¹¹ Ulkoasiainvaliokuntien (COFACC) ja puolustusasiain valiokuntien (CODACC) puheenjohtajien konferenssi.

edustajien kanssa säännöllisesti kokouksiin, joissa keskusteltiin monista tulevista aloitteista tai käsiteltävänä olevista asioista.

Kansallisten parlamenttien pysyvät edustajat kokoontuivat vuonna 2011 kahdesti varapuheenjohtaja Šefčovičin kanssa ja kerran sekä varapuheenjohtaja Kallasin että komissaari Georgievan kanssa. Komission ja kansallisten parlamenttien yhteydet lisääntyivät vuonna 2011 myös Europolin demokraattista valvontaa koskevan uuden asetuksen valmistelujen yhteydessä. Sidosryhmien kokous, johon osallistui myös kansallisten parlamenttien edustajia, tarjosi tilaisuuden keskustella näkemyksistä ensimmäisen kerran tammikuussa 2011.

5. TULEVAISUUDEN NÄKYMÄT: YHTEISEN POLITIIKAN HAASTEET

Taluskriisin seurausten käsittely, talouskasvun edistäminen ja työpaikkojen luominen etenkin nuorille sekä unionin talouspolitiikan ohjausjärjestelmän kehittäminen entisestään ovat edelleen EU:n poliittisen asialistan kärjessä vuonna 2012. Talouspolitiikan ohjausjärjestelmää koskevassa parlamenttien välisen komitean kokouksessa Brysselissä helmikuussa 2012 vahvistui, että sekä kansalliset parlamentit että komissio ovat erittäin kiinnostuneita lisäämään näkemysten vaihtoa, varsinkin kun talouspolitiikan EU-ohjausjakso on vielä melko uusi ja kehittyvä menettely.

Finanssi-, talous- ja valtiovelkakriisit ovat osoittaneet, miksi jäsenvaltiot tarvitsevat tiiviimpää koordinoitua. Tässä yhteydessä on kuitenkin tunnustettava, että monet talouspolitiikan aspektit kuuluvat jatkossakin jäsenvaltioiden toimivaltaan. Kansallisilla sidosryhmillä ja erityisesti kansallisilla parlamenteilla on oltava kunnollinen käsitys EU:n ja euroalueen tilanteesta, jotta ne voivat tehdä perusteltuja talouspoliittisia päätöksiä.

Talouspolitiikan EU-ohjausjakson käyttöönotto vuonna 2011 oli tässä tärkeä edistysaskel. Ohjausjakso käynnistyy joka vuosi komission vuotuisella kasvuselvityksellä, jossa esitetään kaikkia aloja koskevat suuntaviivat koko EU:ta ja euroaluetta varten. Jäsenvaltioiden on otettava ne huomioon kansallisia politiikkoja laatiessaan. Ohjausjakson menestystä mitataan sillä, missä määrin maakohtaiset suositukset heijastuvat kansallisiin politiikkoihin vuoden jälkipuoliskolla, joka muodostaa kansallisen ohjausjakson, jolloin hallitukset suunnittelevat ja parlamentit hyväksyvät talousarvioita ja uudistusohjelmia.

Kansallisten parlamenttien keskeisenä tehtävänä on selittää usein vaikeita poliittisia valintoja, joilla on vaikutuksia kansallisten rajojen ulkopuolellakin, sillä uudistukset voivat onnistua ainoastaan sellaisissa poliittisissa olosuhteissa, joissa ne koetaan kansallisesti tärkeiksi. Tätä taustaa vasten ja kuten komissio on korostanut pitkin vuotta 2011, komissio on täysin sitoutunut lisäämään poliittista vuoropuhelua kansallisten parlamenttien kanssa, erityisesti talouspolitiikan ohjausjärjestelmän yhteydessä.

Kuten komissio totesi Kööpenhaminassa huhtikuussa 2012 järjestetyssä COSAC:n kokouksessa, se näkee EU-ohjausjaksossa käytännössä kaksi vaihetta, jolloin tehostettu vuoropuhelu kansallisten parlamenttien kanssa voisi tarjota todellista lisäarvoa: Ensimmäinen vaihe on sen jälkeen, kun komissio on julkaissut vuotuisen kasvuselvityksen, jossa määritellään laajat painopisteet koko EU:lle seuraavaksi vuodeksi. Toinen on sen jälkeen, kun komissio on esittänyt ja Eurooppa-neuvosto hyväksynyt maakohtaiset suositukset jäsenvaltioiden kansallisten uudistusohjelmien sekä vakaus- ja lähentymisohjelmien perusteella. Komissio on valmis ja halukas keskustelemaan kansallisten parlamenttien kanssa

näissä ratkaisevissa vaiheissa monialaisista ja maakohtaisista kysymyksistä, jotka liittyvät talouspolitiikan ohjausjärjestelmään, sekä selventämään näkökantojaan.

Komissio toimitti neuvostolle vuoden 2012 EU-ohjausjaksoon liittyvät maakohtaiset suositukset, joissa otettiin huomioon kunkin jäsenvaltion tilanne, 30. toukokuuta 2012. Komissio antoi myös suosituksia koko euroaluetta varten ja esitti näkemyksensä EU:n tasolla tarvittavista poliittisista toimista, joilla täydennetään kansallisia toimenpiteitä kunnianhimoisen kaksivaiheisen EU:n kasvualoitteen tueksi¹².

Talouspolitiikan ohjausjärjestelmään liittyvien kysymysten lisäksi keskusteluissa ja neuvotteluissa monivuotisesta rahoituskehystä vuosiksi 2014–2020 päästään pitkälle vuoden 2012 kuluessa. Monivuotista rahoituskehystä koskevassa toisessa konferenssissa maaliskuussa 2012 vahvistui, että komission ja kansallisten parlamenttien on ylläpidettävä tiivistä ja tehokasta vuoropuhelua seuraavan monivuotisen rahoituskehyn muodosta ja sen vaikutuksesta EU:n politiikkoihin.

Myös SEUT-sopimuksen 88 artiklaan perustuvaa Europolin demokraattista valvontaa koskevan säädösehdotuksen valmistelut etenevät vuoden 2012 aikana. Sen jälkeen kun kansalliset parlamentit olivat esittäneet mielipiteensä komission marraskuussa 2010 antamasta tiedonannosta (ks. 3. luku), järjestettiin huhtikuussa 2012 rakentava korkean tason kokous, johon osallistuivat komissio, kansalliset parlamentit ja Euroopan parlamentti. Komissio jatkaa läheistä yhteistyötä niiden kanssa lainsäädännön valmisteluun liittyvissä pohdinnoissa ja keskusteluissa.

Päätöksenteon muuttuessa Euroopan tasolla yhä monimutkaisemmaksi ja koska lähitulevaisuuden perusteelliset ja usein vaikeat uudistukset edellyttävät kansalaisten tukea, komissio on edelleen sitoutunut tukemaan aloitteellisuutta, jolla voitaisiin lisätä EU:n poliittisten prosessien demokraattista valvontaa ja lisätä kansallista vastuuntuntoa yhteisistä poliittisista valinnoista.

¹² Tiedonanto ”Vakauden, kasvun ja työllisyyden edistäminen” {KOM (2012) 299}.

Liite 1

Lausuntojen kokonaismäärä maittain/kamareittain (poliittinen vuoropuhelu ja toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismi)

Jäsenvaltio	Parlamentin kamari	Lausuntojen kokonaismäärä (poliittinen vuoropuhelu)	Perustellut lausunnot (pöytäkirja N:o 2)
Portugali	Assembleia da República	184	1
Italia	Senato della Repubblica	76	3
Tšekki	Senát	43	0
Ruotsi	Riksdag	42	11
Romania	Camera Deputaţilor	40	2
Romania	Senatul	33	2
Saksa	Bundesrat	33	1
Italia	Camera dei Deputati	28	2
Bulgaria	Narodno Sabranie	19	2
Yhdistynyt kuningaskunta	House of Lords	16	1
Tanska	Folketing	14	1
Luxemburg	Chambre des Députés	14	7
Yhdistynyt kuningaskunta	House of Commons	8	3
Itävalta	Nationalrat	7	0
Saksa	Bundestag	6	1
Alankomaat	Eerste Kamer	6	0
Puola	Sejm	5	5
Tšekki	Poslanecká sněmovna	5	0
Puola	Senat	4	4

Jäsenvaltio	Parlamentin kamari	Lausuntojen kokonaismäärä (poliittinen vuoropuhelu)	Perustellut lausunnot (pöytäkirja N:o 2)
Liettua	Seimas	4	0
Belgia	Chambre des Représentants	4	1
Ranska	Sénat	4	1
Kreikka	Vouli ton Ellnion	4	0
Itävalta	Bundesrat	3	1
Alankomaat	Molemmat kamarit	3	2
Espanja	Molemmat kamarit	2	2
Suomi	Eduskunta	2	1
Belgia	Sénat	2	1
Ranska	Assemblée nationale	2	1
Malta	Kamra tad-Deputati	2	2
Slovakia	Národná Rada	2	2
Irlanti	Dail Eireann	1	1
Romania	Molemmat kamarit	1	/
Alankomaat	Tweede Kamer	1	1
Kypros	Vouli ton Antiprosopon	1	1
Latvia	Saeima	1	0
Viro	Riikikogu	0	0
Slovenia	Državni svet	0	0
Slovenia	Državni zbor	0	0
Unkari	Országgyűlés	0	0
	Yhteensä	622	64

Liite 2

Komission ehdotukset ja aloitteet, joista saatiin eniten lausuntoja poliittisen vuoropuhelun yhteydessä (2011)

Komission asiakirja	Aihe	Lausuntojen kokonaismäärä (poliittinen vuoropuhelu)	Perustellut lausunnot (pöytäkirja N:o 2)
KOM(2011) 121	Yhteinen yhdistetty yhtiöveropohja (CCCTB)	17	9
KOM(2011) 560	Rajavalvonnan väliaikainen palauttaminen sisärajoille poikkeuksellisissa olosuhteissa	11 ¹³	6
KOM(2011) 370	Energiatehokkuus	10 ¹⁴	2
KOM(2011) 169	Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskeva yhteisön kehys	10	2
KOM(2011) 32	Matkustajatietorekisteri	9 ¹⁵	/
KOM(2010) 776	Menettelytavat, joilla Euroopan parlamentti valvoo Europolin toimintaa yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa	9	/
KOM(2011) 127	Tuomioistuimen toimivalta, sovellettava laki sekä päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevissa asioissa	8	4
KOM(2010) 608	Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Kohti kilpailukykyistä sosiaalista markkinataloutta	8	/
KOM(2011) 608	Globalisaatorahasto	7 ¹⁶	3
KOM(2011) 635	Yhteinen eurooppalainen kauppalaki	7 ¹⁷	5
KOM(2011) 594	Finanssitransaktiovero	7 ¹⁸	3

¹³ Toukokuun 2012 puoliväliin mennessä komissio oli saanut yhteensä 12 lausuntoa tästä ehdotuksesta.

¹⁴ Toukokuun 2012 puoliväliin mennessä komissio oli saanut yhteensä 12 lausuntoa tästä ehdotuksesta.

¹⁵ Toukokuun 2012 puoliväliin mennessä komissio oli saanut yhteensä 10 lausuntoa tästä ehdotuksesta.

¹⁶ Toukokuun 2012 puoliväliin mennessä komissio oli saanut yhteensä 9 lausuntoa tästä ehdotuksesta.

¹⁷ Toukokuun 2012 puoliväliin mennessä komissio oli saanut yhteensä 11 lausuntoa tästä ehdotuksesta.

¹⁸ Toukokuun 2012 puoliväliin mennessä komissio oli saanut yhteensä 11 lausuntoa tästä ehdotuksesta.